

Projekt – Příběhy noční Prahy

Projekt je koncipován na téma úhel pohledu.

Ve svém projektu jsem se snažil zachytit život a příběhy noční Prahy. Fotografie balancují na hraně reportážní a umělecké fotografie. Jsou zde zachyceny příběhy lidí, kteří se městem v noci pohybují, hra světla a stínů a některá známá i méně známá místa z netradičních úhlů pohledů. Některé fotografie dovolují divákovi volně asociovat, co se před a po pořízení s objekty a lidmi dělo.

Projekt není jen o kráse noční Prahy, protože ta nabízí i těžké životní osudy. Stačí se jen projít po centru a budete se divit, čeho budete svědkem a jaké věci vám budou nabídnuty. I tyto osudy jsem se snažil zachytit, i když ne v plném rozsahu, protože jsem nechtěl, aby moje práce zobrazovala pouze depresivní příběhy. Za sebe musím říct, že mi z mnoha věcí, které jsem viděl, bylo smutno, ať už z lidských osudů, nebo věcí, které dávají lidem potěšení. V moderní době hledá spousta lidí inspiraci, ať už negativní, nebo pozitivní, ale zároveň se chtějí bavit. I o zachycení těchto pocitů jsem se ve své práci pokusil.

Při vytváření projektu jsem procházel ulicemi a hledal scény, které by mě zaujaly. Hledal jsem také objekty, které jsou běžnému turistovi skryté, protože se soustředí na nejvýznamnější památky, ale jiné krásy mu díky tomu zůstanou ukryty. Tvorbu těchto fotografií považuji i za osobní přínos, protože jsem navštívil místa, na kterých jsem nikdy předtím nebyl, nebo jsem je naposledy navštívil již několik let nazpátek. Občas mé vycházky byly dobrodružné, protože noční velkoměsto přitahuje všemožné druhy lidí a převážně to není myšleno v dobrém slova smyslu. Za všechny příhody jedna - procházka liduprázdným Petřínem, když tu se z křoví ozve zavrzání, jako když otevřete dveře od chaloupky na kuří noze. V takových chvílích a na podobných místech jsem byl ve střehu a očekával, jestli se někdo nezjeví. Je to další smutný obraz vývoje naší společnosti, kdy se člověk musí bát sám o sebe i když se pouze prochází a pozoruje město.

Po technické stránce jsem využíval výhradně dlouhé doby závěrky. Jednak to z technického hlediska bylo nezbytné, aby byly noční scény dostatečně exponované, a také abych díky rozmazání navodil divákovi pocit pohybu. Při úpravě jsem využíval hlavně barevných korekcí, a při retuši jsem odstraňoval rušivé předměty a elementy. Nechtěl jsem výrazně zasahovat do fotografií a vytvářet koláže, protože jsem chtěl zachovat autenticitu a naplnit polovinu mého uměleckého záměru tedy reportážní prvky ve fotografiích. Za slabinu své práce považuji přeexponované lampy a další druhy pouličního osvětlení. Pokusil jsem se následky dlouhé expozice zmírnit sloučením do HDR fotografie, přesto tato snaha byla ve většině případů neúspěšná, protože výstup z automatického procesu byl neuspokojivý, nebo v některých případech absolutně nepoužitelný. Používal jsem starší verzi Photoshopu 5.1 a nedokážu posoudit, jestli byla tato funkce v pozdějších verzích vylepšena, nebo byl problém v mých vstupních fotografiích.